1 Bibliotec

Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI

P

Nr. 219 Miercuri 19 Septembrie 1951

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Ad-iei Poștelor și Telecomunicațiilor No. 20.064/939

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

Apare sub conducerea unui comitet

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Înscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

IMBUNĂTĂȚIREA PIEȚII ALIMENTARE

In cursul lunilor August și Septembrie s'au produs simțitoare îmbunătățiri în aprovizionarea cu produse alimentare a populației din centrele orășenești și muncitorești. Piața zarzavaturilor este zilnic alimentată cu produse variate și proaspete, în măsură să satisfacă cu înlesnire nu numai cererile consumului curent, dar și aprovizionările de iarnă care au început să se intensifice. Magazinele Aprozar-ului și ale cooperativelor pun în vânzare cantități mari de roșii pentru bulion, ceapă, rădăcinoase și verdețuri, iar desfacerea directă a mărfurilor de către producători la căruță — pe străzi și în zonele special rezervate în jurul piețelor — completează în condițiuni mulțumitoare serviciul de distribuție.

Dar nu numai în comerțul de zarzavaturi și legume se resimte îmbunătățirea. Aprovizionarea cu carne, mezeluri, pește, păsări, unt, brânzeturi, ouă, conserve, făină, paste făinoase, fructe, etc. este din ce în ce mai abundentă, contribuind la îmbunătățirea hranei zilnice a populației. Pe lângă rația de carne distribuită pe cartelă, cumpărătorul poate să-și procure la regim liber carne de vacă, porc sau oaie, cum și slănină, puse în vânzare de producători prin măcelăriile Comcar-ului, la prețuri controlate, ca urmare a măsurii de a se permite circulația și vânzarea liberă a produselor țărănești, pe simpla dovadă a calității de producător.

Îmbunătățirea simțitoare a condițiilor de aprovizionare cu articole alimentare se datorește în primul rând reorganizării serviciilor de colectare și achiziționare de produse vegetale și animale, intensificării schimbului de produse cu satul, executării mai conștiincioase a obligațiunilor contractate de producători față de comerțul de Stat și cooperatist, care a sporit volumul livrărilor și respectarea termenelor de predare, cum și lărgirii rețelei unităților de desfacere și îmbunătățirii în genere a repartiției și distribuției mărfurilor în centrele de consum.

Introducerea sistemului de cointeresare a achizitorilor de produse agricole și materii prime și în deosebi a achizitorilor de animale, păsări și produse animale, prin acordarea de suplimente procentuale la marfa achiziționată, a contribuit din primul moment la sporirea simțitoare a cantităților de produse de acest fel oferite pieții, stimulând zelul achizitorilor. Pe de altă parte, experimentarea retribuirii în acord, în raport cu volumul vânzărilor realizate, practicată în prezent de unele unități cooperatiste, a dat deasemeni rezultate încurajatoare, sporind volumul vânzărilor zilnice în magazinele unităților respective. Grație sistemului de retribuire procentuală la achiziționarea de produse agricole și materii prime, pus în aplicare de Centrocoop la 1 Aprilie crt., sarcinile de plan ale cooperativelor au fost depășite în multe regiuni și aproape în fiecare raion, locuri fruntașe deținând regiunile Suceava și Buzău și raioanele Oltenița, Alba-Iulia, Sebeș, etc.

Producția gospodăriilor agricole de Stat a început și ea să se afirme în alimentarea nevoilor de consum ale populației orășenești, predând Statului din recolta curentă, până la 31 August, pe lângă cantitatea de peste 60.000 tone cereale, și însemnate cantități de zarzavat, fructe și produse animale. Astfel, în primele opt luni ale anului, gospodăriile agricole de Stat au predat pentru fondul centralizat peste 14 milioane litri de lapte, peste 40.000 porci grași, peste 7 milioane ouă, plus mii de tone de zarzavaturi, legume și fructe. E de menționat aci că autoconsumul care la început luase proporții inadmisibile în practicile gospodăriilor agricole de Stat, este redus azi la proporții rezonabile. Astfel, gospodăriile de Stat din regiunea Sibiu, care au predat Statului cca. 180 mii litri lapte și aproape 51.000 ouă, au consumat în interiorul lor numai 3.500 litri lapte și 180 ouă, iar cele din regiunea București au consumat numai 400 litri lapte față de 100.336 litri predați, iar ouă 767 bucăți față de peste 95.000 predate.

Pentru aprovizionările de iarnă cu zarzavaturi, legume și fructe, Sfatul Popular al Capitalei a luat din vreme măsuri pentru asigurarea capacității de înmagazinare și conservare care să reprezinte cel puțin 600 vagoane de marfă.

Îmbunătățiri importante s'au realizat și în ce privește ex-

Haralamb Ionescu

(Continuare în pag. 3-a)

Întrevederea fizicianului francez prof. Andre Langevin cu reprezentanți ai vieții noastre culturale

Cunoscutul fizician francez, profesorul André Langevin, vicepreședinte al Asociației de Prietenie Franco-Română, care vizitează țara noastră ca invitat al Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, a avut o întrevedere Marți după amiază, la sediul Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., cu membri ai Comitetului și cu reprezentanți ai vieții noastre culturale.

Au fost de față: acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., M. Macavei, președintele Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, acad. S. Stoilov, acad. dr. N. Lupu, acad. dr. A. Kreindler, Gh. Stere, președintele Comitetului de Luptă pentru Pace al Capitalei, dr. C. Dumitriu, Pavel Dan, ziariști, și alții.

Intrevederea s'a desfășurat într'o atmosferă cordială. (Agerpres).

GIOVANNI BERLINGUER, SECRETAR GENERAL AL U. I. S. A SOSIT LA NOI ÎN ȚARĂ

Ieri a sosit în țară la invitația Uniunii Tineretului Muncitor, Giovanni Berlinguer, secretar general al U.I.S.

La aeroportul Băneasa, Giovanni Berlinguer a fost întâmpinat de reprezentanți ai U.T.M.-ului și de un grup de studenți din Capitală.

PREMIERA FESTIVĂ A NOULUI FILM ROMÂNESC „IN SAT LA NOI"

Marți seară, Comitetul Cinematografiei de pe lângă Consiliul de Miniștri a prezentat, în sala „Filimon Sârbu", premiera festivă a noului film românesc „In sat la noi", premiat la Festivalul Internațional al Filmului dela Karlovy Vary, pentru cel mai bun scenariu regisoral.

La premiera festivă au luat parte: Gh. Apostol, V. Vaida, C. Pârvulescu, Liuba Chișinevschi, L. Răutu, Constanța Crăciun, Gh. Pintilie, Gh. Stoica, Ghizela Vass, A. Bunaciu, Marin Florea Ionescu, Grigore Preoteasa, N. Bellu și alții.

Au fost de față: I. A. Korolev, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice, Van Iu Pin, ambasadorul R. P. Chineze, Wojciech Wrzosek, ambasadorul R. Polone, Dobri Terpeșev, ambasadorul R. P. Bulgaria, Robert Schmeltz, ambasadorul R. Cehoslovace, K. Hodbari, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Albania, Vilmos Band, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Ungare, Emma Tromm, secretar al Misiunii Diplomatice a R. D. Germane, și alți membri ai Corpului Diplomatic.

Au luat parte, deasemeni, numeroși fruntași ai vieții culturale și artistice, reprezentanți ai organizațiilor de massă, fruntași în producție decorați și evidențiați, precum și colectivul de actori, regisori și tehnicieni, care au realizat filmul.

Filmul „In sat la noi", al cărui scenariu a fost scris de scriitorul Petru Dumitriu, după nuvela sa „Nopțile de Iunie", distinsă cu Premiul de Stat pe 1949, o producție 1951 a studioului cinematografic „București", a fost realizat de regisorii Jean Georgescu și Victor Iliu. Din distribuția filmului fac parte actorii Constantin Ramadan, Vasile Lăzărescu, Nucu Păunescu, Aurel Ghițescu, Liviu Ciulei, Nana Ianculescu, Valantina Cios, etc.

Filmul care prezintă aspecte din lupta dârză dusă, sub conducerea partidului, de țărănimea muncitoare pentru construirea unei vieți fericite în cadrul gospodăriilor colective și demască cu tărie planurile criminale ale chiaburilor, fiind un puternic îndemn la vigilență împotriva acțiunilor mârșave ale dușmanului de clasă, s'a bucurat de un deosebit succes, fiind viu aplaudat. (Agerpres).

RECOLTAREA BUMBACULUI

In întreaga țară continuă recoltarea bumbacului. Urmând sfaturile colhoznicilor și specialiștilor sovietici în domeniul agriculturii, care ne-au vizitat țara, țăranii muncitori culeg bumbacul în șorțuri special confecționate.

In clișeu: culesul bumbacului pe terenurile Gospodăriei Agricole de Stat „Toporul", secția Drăgănești, raionul Alexandria, regiunea Teleorman.

MESERIAȘII COOPERATORI ȘI ALEG IMPUTERNICIȚII PENTRU PRIMUL LOR CONGRES

Meseriașii cooperatori se află în pragul unui mare eveniment: primul Congres al cooperației de producție meșteșugărească din R.P.R. Meșteșugarii încadrați în cooperativele de producție urmând linia trasată de a da cât mai multe bunuri de larg consum oamenilor muncii, de a satisface trebuințele economice ale acestora, de a pune în valoare deșeurile și materiile prime locale, contribuie la ridicarea continuă a nivelului de trai.

Meseriașii cooperatori din țara noastră au devenit astăzi un factor activ în economia națională.

CONFERINȚA UNIUNII TEXTILE-CONFECȚII

Intr'un cadru festiv, au avut loc în Capitală primele Conferințe unionale pentru alegerea împuterniciților la Congres.

Cu această ocazie, președinții Uniunilor au făcut împuterniciților dări de seamă asupra activității lor.

Din darea de seamă făcută de Eugen Solaveț, președintele Uniunii cooperativelor Textile-Confecții din București, înființată la 7 Octombrie 1950, se poate vedea desvoltarea acestor cooperative în scurtul interval de timp de când ființează.

La înființarea Uniunii existau 31 cooperative cu 3726 cooperatori, din care 27 de confecții cu 3271 cooperatori și 4 textile cu 455 cooperatori, care aveau un utilaj în valoare de 32 milioane lei. Azi sunt 42 cooperative cu 6271 cooperatori din care 33 de confecții, având 4988 cooperatori și 9 textile cu 1293 cooperatori. Din totalul de 42 cooperative, 4 cooperative sunt de invalizi și văduve. Valoarea utilajului a crescut într'o proporție mult mai mare; el este azi de peste 63 milioane lei, ceeace dovedește cu prisosință stadiul de desvoltare la care au ajuns cooperativele din această Uniune.

ATELIERE DE COMANDA ȘI REPARAȚII

Conducerea Uniunii s'a preocupat într'o deosebită măsură și de desvoltarea unor ateliere de comandă și reparațiuni, venind astfel în ajutorul oamenilor muncii. Cooperativele ce fac parte din această Uniune au azi 132 ateliere care însă sunt mult prea puține față de marele număr al celor ce trebue deserviți.

Ținem să arătăm că un important sprijin dat cooperativelor și prin ele celor ce apelează la serviciile lor, este aprovizionarea acestora cu stofe, furnituri, ață și alte materiale auxiliare necesare.

Azi, spre deosebire de trecut când pentru a-ți confecționa un costum trebuia să aduci nu numai stofa, ci absolut toate furniturile, dela ață, copci, nasturi, până la căptușală, vatelină, pânză tare etc., e suficient să te prezinți cu cartela de îmbrăcăminte, îți alegi stofa și modelul care-ți place, ți se ia măsura și în timpul cel mai scurt posibil ai gata costumul de haine, paltonul, etc.

Conducerea Uniunii, conștientă de rolul ce revine cooperativelor meșteșugărești în îndeplinirea Planului de Stat, a mobilizat în muncă întreaga masă a cooperatorilor.

Ca rezultat al eforturilor depuse de aceștia, sarcinile de plan pe primul trimestru al acestui an au fost depășite de sectorul confecții cu 66,5% și de sectorul textil cu 17,3%. Aceste depășiri au fost posibile datorită organizării și desvoltării întrecerilor socialiste, precum și îmbunătățirii metodelor de lucru prin trecerea dela modul de lucru individual la acela în echipe și în ultimul timp — la unele cooperative — la sistemul de lucru în bandă.

Acestea au mai dus și la reducerea prețului de cost prin realizarea de importante economii. Astfel prețul de cost a fost redus cu 7-12%, iar valoarea totală a economiilor realizate de cooperative

N. Silvianu

(Continuare în pag. 4-a)

SCRIITORII RUȘI DESPRE STATELE UNITE ALE AMERICII (III)

de G. CEREMIN

Când imperialiștii din diferite țări au aprins focul primului război mondial, împotriva lui, împreună cu cei mai buni oameni, din lumea întreagă, s'au ridicat scriitorii ruși înaintați: Gorchi, Maiacovschi și alții.

In perioada aceea, capitaliștii americani au sprijinit la început țarismul rus, iar după aceea guvernul interimar reacționar. I. V. Stalin a arătat în articolul „Miliardarii americani" (August 1917) că „Apusul importă în Rusia nu atât socialism și eliberare, cât robie și contrarevoluție". (I. Stalin, Opere, vol. III, pag. 235). După ce Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a răsturnat în Rusia puterea capitaliștilor și moșierilor și a deschis o eră nouă în istoria omenirii, imperialiștii din toate țările, printre care și cei din America, au început o intervenție împotriva Republicii sovietice.

Cel mai talentat poet al epocii noastre sovietice, în poemul „150.000.000" a zugrăvit în mod viu lupta eroică a popoarelor Rusiei împotriva capitalismului mondial, sintetizat mai târziu în persoana lui Woodrow Wilson, pe care V. I. Lenin l-a caracterizat ca pe o căpetenie a miliardarilor americani, un slugoi al rechinilor capitaliști. Mai târziu, în poemul „E bine!", Maiacovschi a înfierat din nou agresiunea tâlhărească a intervenționiștilor anglo-americani și a altor interventioniști în Țara Sovietelor.

După cum se știe, unul din rezultatele primului război mondial a fost creșterea puterii financiare a Statelor-Unite. I. V. Stalin a arătat în 1925 că, pe vremea aceea, „centrul exploatării financiare a lumii întregi se mutase din Europa în America". (I. Stalin, Opere, vol. VII, pag. 266).

Această citadelă a capitalismului mondial a atras, firește, atenția lui Maiacovschi care demascase ORÂNDUIREA burgheză încă în lucrările sale scrise înainte de Octombrie. Totuși, autoritățile americane, care se temeau de influența revoluționară a versurilor marelui poet sovietic, nu i-au permis vreme îndelungată intrarea în Statele-Unite. In 1925, când, în sfârșit, autorizația i-a fost dată și Maiacovschi a sosit în Statele-Unite opinia publică americană progresistă i-a făcut poetului o primire entuziastă. Maiacovschi a vorbit în multe orașe ale Statelor Unite, a povestit viața din Uniunea Sovietică și a recitat versuri de-ale sale. După ce a văzut cu proprii lui ochi, realitățile capitaliste din Statele Unite, poetul le-a zugrăvit cu o imensă forță artistică în cunoscutul său ciclu de versuri și în schița „Cum am descoperit America" (1926).

Ca și Maxim Gorchi, Maiacovschi a văzut acolo, în primul rând, dominația absolută a monopolurilor capitaliste care dictează voința lor guvernului și Congresului Statelor-Unite. „Oamenii naivi, a scris el, dorind să viziteze capitala Statelor-Unite, pleacă la Washington. Cei inițiați se duc într'o stradă mică din New-York, Wall-Street, strada băncilor, stradă care guvernează de fapt țara". Ca și Gorchi, Maiacovschi a observat puterea imensă a banilor, imoralitatea burgheziei americane. „Modul în care ți-ai câștigat milioanele nu interesează în America. Totul e „business", tot ce produce dolarul e afacere. Dacă ai primit procente pentru un poem epuizat, ai făcut un business, dacă ai prădat și n'ai fost prins, la fel". „Fie și numai printr'o presiune indirectă a dolarilor poți câștiga funcțiuni, gloria, nemurirea; punând direct banii în față, poți cumpăra totul". Poetul vorbește cu un sarcasm nimicitor despre corupția presei burgheze.

Maiacovschi a zugrăvit în lucrările sale în mod expresiv contrastele sociale ale vieții americane:

„...Aici
viața
era
pentru unii lipsită de griji,
iar pentru alții
un urlet
prelung de foame..."
(„Podul din Brooklyn")

Alături de Broadway-ul grandios sclipind cu milioane de lumini, sunt mizeria și murdăria cartierelor muncitorești: „se văd lăzi cu fel de fel de resturi din care cerșetorii aleg oasele și bucățile neterminate. Sunt băltoace de apă împuțită provenind din ploaia de azi și din cea de alaltăieri. Hârtiile și putregaiul îți vin până la

(Continuare în pag. 3-a)

ASPECTE ALE VIEȚII MUZICALE DIN R.P.R.

Cu începere dela 22 Septembrie a.c., se va desfășura, atât în Capitală cât și în principalele orașe din provincie, Săptămâna muzicii românești. Vor fi o serie de manifestări: concerte simfonice, muzică de cameră, spectacole de operă și balet, concerte de muzică ușoară ș.a. menite să arate realizările compozitorilor noștri care—inspirați de viața cea nouă și de cântecul popular românesc — luptă să făurească o artă care să slujească la rândul ei poporul.

Folosim acest prilej pentru a trece în revistă unele din aspectele esențiale ale vieții muzicale din R.P.R.

O uriașe creștere a ansamblurilor artistice

Pe zi ce trece muzica dobândește la noi caracterul unei activități de massă, devenind un bun al tuturor.

In opera de răspândire a muzicii, cât și de promovare a noilor talente descoperite printre oamenii muncii, un rol de seamă îl împlinesc, pedeoparte Căminele culturale, cu cele 3500 coruri, 1000 formații instrumentale și peste 7000 soliști vocali și instrumentiști, pe de altă parte marile ansambluri artistice ale C.G.M., M.A.I., C.F.R., P.T.T., al Armatei și U.T.M., precum și corul Comitetului de Radio.

Sunt demne de relevat realizările Corului Ansamblului artistic C.G.M. unde activează o seamă de elemente dotate, descoperite în uzine și fabrici ca Stănescu Ion, odinioară țesător la „Flamura Roșie". Slasomeanu Constanța, puitoare la tipografia „România Liberă", Gheorghe Constantin fost hamal în portul Brăila și încă mulți alții, azi evidențiați pentru rodnica lor muncă artistică. Corul C.G.M., alcătuit exclusiv din elemente muncitorești, a fost premiat la Concursul Internațional din 1948 dela Budapesta, deține premiul I de Stat pentru muzică și este laureat al Premiului de Stat pe 1949. Alte exemple: cu prilejul Festivalului Mondial al Tineretului din anul acesta dela Berlin corul U. T. M. condus de Florica Avramescu, asistentă dirijoare promovată din rândurile corului C.G.M. a fost distins cu premiul al 2-lea. Alte mari ansambluri, ca de pildă al Uniunii Sindicatelor Transporturi și Comunicații s'au bucurat recent în Finlanda de un succes strălucit relevat de întreaga presă de acolo.

AVANTUL ORCHESTRELOR DE INSTRUMENTE POPULARE

Un deosebit avânt au luat în ultimii ani orchestrele de instrumente populare. Închegate la început sub forma de mari tarafuri din foștii lăutari ce-și târau viața mizeră prin diversele localuri, aceste orchestre au devenit formațiuni valoroase, cu o muncă organizată și cu realizări artistice de seamă.

Cel mai frumos exemplu îl oferă în această privință Orchestra Institutului nostru de Folklor, creată anul trecut și care azi numără peste 70 membri. Dirijată de cunoscuții artiști populari Nicu Stănescu și Ionel Budișteanu (ambii distinși cu Medalia Muncii) această orchestră grupează pe unii dintre cei mai valoroși muzicanți populari, printre care Fănică Luca, artist emerit al R.P.R., cântăreața Maria Lătărețu, clarinetistul Iliuță Rudăreanu, cobzarul Ion Păturică, țambalagiul Schină și încă alții. Această însemnată orchestră populară a repurtat anul trecut atât la Moscova cât și în Republicile Cehoslovacă și Polonă și în R. P. Ungară un mare succes.

Există în toată țara circa 20 de asemenea mari ansambluri, orchestre de instrumente populare, ce cultivă de preferință muzica regiunii respective. Ele aduc mari servicii pentru răspândirea muzicii populare în uzine, fabrici, cămine culturale etc., și se bucură de o deosebită prețuire din partea tuturor oamenilor muncii.

O CULEGERE DE 30.883 MELODII POPULARE

Institutul nostru de Folklor, creat în 1949, a desfășurat și desfășoară una dintre cele mai rodnice munci

J.-V. Pandelescu

(Continuare în pag. 4-a)

CITIȚI IN PAGINILE A II-a ȘI A III-a:

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român asupra muncii pe tărâmul construirii gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor agricole.

INSEMNĂRI

LA REPETIȚIE

Ținut, până mai deunăzi, la periferia vieții sociale, astăzi actorul este investit cu un măreț rol de educator, arta lui — teatrul — fiind socotită printre mijloacele cele mai importante de educație a masselor.

Deaceea se și cuvine ca artistul dramatic de astăzi să aibă și o altă atitudine față de munca sa, pregătirea spectacolelor urmând să se desfășoare într'o atmosferă nouă folosind mijloace mai potrivite redării cât mai autentice a rolului.

Teatrul românesc a avut, dela începuturile lui, actori de seamă. — numai că trebue recunoscut că cei mai mulți dintre ei erau înzestrați doar cu ceeace se numește instinctul scenei, cu o intuiție care alcătuia baza îndeletnicirii lor. Oameni culți, instruiți, au fost puțini. Repertoriul, până nu de mult, nici nu pretindea prea multă cultură din partea artistului scenei. Epoca despre care vorbim poate fi caracterizată cu întâmplarea marelui actor care, după ce juca în primele două acte ale unei piese, se grăbea să plece acasă, nefiind curios să știe ce se petrecea în restul piesei. Se spune că odată, totuși, o ploaie torențială a reținut pe marele actor în teatru, și că el s'a minunat, dintre culise, de cât se mai vorbea despre personajul jucat de el, în ultimele trei acte.

Repertoriul cultivat, astăzi, în teatrul românesc pretinde însă un interpret instruit, un interpret care înțelege textul pe care-l rostește, care redă rolul cu întregul său conținut în fața spectatorilor, ce nu mai socotesc teatrul de azi un simplu divertisment

Facem aceste constatări, acum, la început de nouă stagiune, când pregătirea viitoarelor spectacole se face cu mijloace noi. Intreg colectivul, nu numai cei care joacă rolurile principale, se străduește, în cadrul primelor repetiții, cele hărăzite, descifrării textelor, să cunoască atmosfera în care se desfășoară acțiunea piesei, să cunoască împrejurările istorice, „starea civilă" a personagiilor. Munca aceasta, atât de prețioasă, de documentare, face ca actorul să nu mai fie papagal dramatic. Iar directorul de scenă este nevoit să renunțe la cele două metode vechi, mai mult sau mai puțin comode: să lase pe interpret să spună cum vrea el, pentrucă de multe ori o „nimerește", sau să se folosească de metoda, deplasată, a lui „spune ca mine".

Sistema marelui regisor rus C. Stanislavschi s'a introdus și la noi.

Astfel, ca să dăm doar un exemplu, ne referim la pregătirea spectacolului „John, soldatul păcii", cu care se va deschide stagiunea sălii Comedia a Teatrului Național. Repetițiile „la masă" durează de mai bine de o lună, aceasta pentru o temeinică documentare a colectivului. S'a recurs la numeroși conferențiari din afară teatrului, cari au vorbit despre viața negrilor din Statele Unite, despre politica de discriminare rasială, despre viața luptătorului negru pentru pace, Paul Robeson, căruia îi este dedicată piesa, de către autorul sovietic Iurii Crăcov.

Actorii, pregătind astfel piesa, trăiesc rolurile și vor oferi spectatorilor noștri un spectacol bine pregătit, convingător jucat, care să îndreptățească în ochii publicului încrederea pe care fiecare spectator o acordă actorului.

Ioan Massoff

IUGOSLAVIA SUB CISMA YANKEE

La Dedinie, se află două vile luxoase, așezate la mică distanță una de alta și păzite cu strășnicie de agenții U. D. B.-ei. Una este reședința ambasadorului american la Belgrad, George Allen, iar cealaltă a slugoiului Tito. Prin firul telefonic special care leagă cele două vile, ambasadorul Allen ordonă, iar servitorul Tito dă socoteală de felul cum a îndeplinit poruncile.

Convorbirile telefonice sau personale între stăpân și slugă, au acelaș subiect. Discuțiile urmăresc să desăvârșească cât mai repede înghițirea economiei iugoslave de către puternicile trusturi ale bancherilor americani ai războiului, în timp ce spectrul întunecat al crizei planează deasupra vieții milioanelor de oameni ai muncii iugoslavi.

„Iugoslavia este un excepțional bussines, deoarece toate bogățiile ei aparțin americanilor" — scria nu demult ziarul „NEW-YORK HERALD TRIBUNE". Și mai departe, același ziar demonstrează pentru ce Iugoslavia a devenit sub dominația clicii tito-fasciste „un bussines": „Fiecare dolar investit în Iugoslavia dă 2 dolari profit".

Intr'adevăr, „NEW-YORK HERALD TRIBUNE" a avut un acces de sinceritate. Sluga dela Belgrad a monopoliștilor din Wall-Street a vândut tot. A vândut afaceriștilor de peste ocean marile mine de metale neferoase din Bor, Tribovlje și Popovițe, marea fabrică din Dughi Rat, șantierele navale din Split și Kralievița, uzina electrică din Gubaviița. A dat pe mâna unei societăți americane explorarea și exploatarea zăcămintelor petrolifere ale Iugoslaviei. A acordat importante privilegii trustului „Bethlehem Steel Company". In sfârșit, lingușitoarea slugă și-a îndeplinit față de Wall-Street misiunea murdară de a face din poporul iugoslav chirias în propria lui casă. Declarația făcută de George Allen la 23 Mai a. c., corespondentului ziarului „NEUE ZEITUNG" vorbește tocmai de îndeplinirea acestei însărcinări date lui Tito de magnații Americii: „Eu prefer să nu mă pronunț — a spus el — asupra proporției în care Iugoslavia a devenit o țară occidentală".

Astăzi, yankeii se plimbă ca la ei acasă nu numai pe străzile Belgradului. Zeci și sute de consilieri și specialiști în exploatarea la maximum atât a bogățiilor țării cât și a locuitorilor ei, împânzesc Iugoslavia din dorința de a învăța la fața locului geografia coloniei ce le aparține. Un adevărat guvern format din cei 400 de emisari ai Wall-Street-ului, cuibăriți în clădirea ambasadei americane, dirijează întreaga economie iugoslavă. La ordinele acestui guvern neoficial, învestit cu puteri nelimitate, Tito și celelalte slugi care fac anticameră la ambasadă, aduc într'o stare de sclavie și mizerie nemaiîntâlnită pe oamenii muncii iugoslavi.

Pentru a acoperi poftele nesățioase ale stăpânilor săi, Tito a ridicat impozitele numai în anul 1951 cu peste 23 miliarde dinari în comparație cu anul trecut. Această creștere fabuloasă a dărilor ce apasă pe fiecare cetățean iugoslav, este deadreptul imensă dacă o raportăm la anul 1949 față de care impozitele au crescut cu 43 miliarde dinari. In industrie ca și în agricultură, veniturile oamenilor muncii scad vertiginos. Docherii dela Rieca, primeau până la introducerea sistemului de acord 43,5 dinari pentru o tonă de cărbune descărcat. Acum, ei sunt plătiți cu 38,5 dinari. In cooperativa chiabureasca „Steaua Roșie" din plasa Vincova, țăranii săraci și mijlocași primesc pentru o zi muncă doar 11,2 dinari. Din acest câștig, omul muncii iugoslave este silit să plătească cel puțin 500 dinari pe un kg. de zahăr la liber. In același timp, zahărul iugoslav se exportă în Apus cu prețul de 5,5 dinari kg. Exemple de acest gen pot fi date la nesfârșit pentru caracterizarea stării de mizerie ce domnește în iadul titoist.

Dar suferințele poporului iugoslav nu se încheie aici.

Emisari și alți specialiști de peste ocean, trimiși să socotească câte piei mai pot fi jupuite de pe spinarea oamenilor muncii, sosesc pe teritoriul iugoslav. Ei ordonă lui Tito să ia dela gura mamelor și copiilor ultima bucată de pâine. La porunca stăpânilor, Tito a organizat și anul acesta înfometarea poporului iugoslav, exportând în Austria și în Germania Occidentală mai mult de 3.000 vagoane de grâu și porumb. Cantitatea exportată în cursul acestui an se adaugă la procentul de 65% din recolta anului trecut care deasemeni a fost exportată pentru a îngrășa pe foștii hitleriști.

Inarmarea și transformarea Iugoslaviei într'un cap de pod al agresiunii pregătită de imperialiștii americani se fac tot cu prețul scăderii nivelului de trai al cetățeanului iugoslav. Cumpărarea unui avion de vânătoare american îi costă pe titoiști 32 milioane dinari în devize, adică 8 milioane kg. porumb, iar un tanc ușor 12 milioane 600 de mii dinari în devize sau 3 milioane 150 mii kg. porumb. Trebue însă luat în considerare faptul că cifra totală a cheltuielilor militare reprezintă peste 70 la sută din bugetul țării. In felul acesta se explică nu numai lipsa cerealelor de pe piață ci totodată scumpirea prețurilor la mărfurile de larg consum. Intr'un interval de numai 5 luni, piața iugoslavă a înregistrat două urcări de prețuri la mărfurile de larg consum, urcări ce ating la un loc procentul uluitor de 600%. Prin acest sistem de aservire — întrebuințat dealtfel și în celelalte țări subjugate, — imperialiștii yankei își vând produsele fabricilor morții, realizând de pe urma lor beneficii uriașe. „Ajutoarele" unchiului Sam se dovedesc astfel a fi foarte avantajoase pentru cei care le trimite.

Paralel cu aceasta, o propagandă furibundă împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară se revarsă pe lungimile de undă ale postului americanizat din Belgrad, prin valurile de maculatură otrăvită și pe ecranele cinematografice. Pe calea isteriei războinice Tito speră că va putea să provoace în Balcani

(Continuare în pag. 4-a)